

(Vervolg van blz. 1)

EXPERIMENTELE VISREIZEN EN 'JOINT VENTURES'

Voorts zijn de activiteiten van het fonds erop gericht onder meer door middel van het stimuleren van experimentele visreizen naar gebieden buiten de traditionele wateren en het onderzoeken van mogelijkheden voor het aangaan van 'joint ventures' nieuwe kansen te scheppen voor de vissers die ondanks de thans ontstane moeilijke situatie hun activiteiten wensen voort te zetten.

EEG-VISSERIJBELEID

Deze problematiek heeft ook in het kader van het EEG-visserijbeleid de volle aandacht. In dit verband valt ook te betreuren dat de internationale Zeerechtconferentie, welke in 1974 in Caracas is gehouden en in 1975 te Genève is voortgezet, niet tot enig positief resultaat heeft geleid. Als gevolg hiervan doen zich thans moeilijkheden voor bij de opstelling van het toegezegde meerjarenprogramma voor de visserij, omdat een duidelijk inzicht ontbreekt in de internationale ontwikkelingen met name ten aanzien van de invoering van een 200 mijls economische zone, terwijl ook de gevolgen van de huidige quoteringsregelingen en de uitwerking daarvan in de toekomst nog niet volledig kunnen worden onderkend.

Het afgelopen jaar is het gemeenschappelijk overleg over een harmonisatie van nationale steunmaatregelen voor de visserij voortgezet. Daarmee zal een eerste stap worden gezet in de richting van een gemeenschappelijk structuurbeleid ten behoeve van de visserij. Ik ken aan dit overleg een belangrijke betekenis toe, aangezien hierdoor kan worden bevorderd dat de concurrentieomstandigheden in de verschillende landen zoveel mogelijk gelijk worden getrokken.

Verder had de Minister het over de verbetering van het marktorderingsstelsel, de kwaliteitsverbetering, de Oosterschelde-kulturen, het visserijonderzoek, het hospitaalkerkschip „De Hoop”, enz.

In een woord mag gezegd dat de Hollandse regering werkelijk een visserijbeleid voert en dat een uiteenzetting als deze welke meer dan twee uur in beslag nam, wat anders is dan de enkele woorden welke wij in ons parlement te horen krijgen.

Omtrent het Belgische Visserijbeleid en de triestige werking van de redersverantwoordelijken, waarvan alleen grote artikelen in dagbladen, de enige werking zijn om ons visserijbeleid (?) te doen kennen, hebben we het een andere maal.

P. VANDENBERGHE

Onderzoeksraad voor de Zeevaart

De Onderzoeksraad voor de Zeevaart te Oostende behandelde vier gevallen, waaronder met name het vergaan van de treiler Z.587 «Alca Torda» in november 1973 nabij de Noordhinder. In zijn advies gaf rijkskommissaris Bentein toe dat de juiste oorzaak, ondanks nauwkeurige opzoekingen, niet kon achterhaald worden en het derhalve moeilijk is geldig bewijsmateriaal aan te voeren. Wel vraagt hij zich af of de opgegeven positie van het zinken wel de juiste is. Er werden immers opsporingswerken uitgevoerd in de bewuste zone en men kon onmogelijk het wrak van de «Alca Torda» terug vinden.

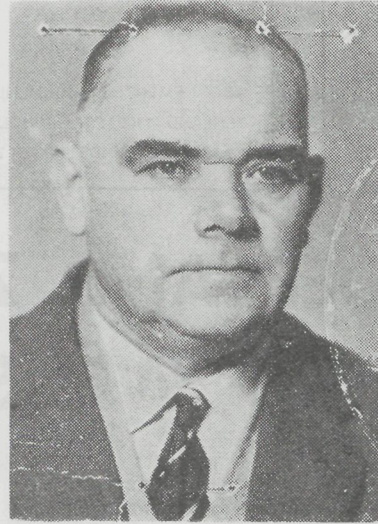
Vervolgens zette de Raad het onderzoek verder inzake het vergaan van de O.224 «Noordzee» in juni van dit jaar. Terzake werd schipper-eigenaar Buysse Ferdinand onderhoord, die ondermeer toegeeft dat hij niet precies de positie kan opgeven waar zijn vaartuig, na een zware lekkage, gezonken is. Wel beweerde hij dat de pompinstallaties aan boord normaal werkten, wat dan weer niet het geval was wat betreft de zendinstallaties. De

hoofdzender was spoedig buiten gebruik door het binnenstromende water en de hulpzender was reeds een paar dagen eerder onklaar geraakt.

Een andere zaak betrof het vastlopen van de O.253 «Lily» ter hoogte van Middelkerke. De kusttreiler geraakte echter op eigen krachten weer vlot, maar betrokkene Van Paemel Gerard meldde zich pas vijf dagen na de feiten op het waterschoutskantoor aan om de zaken kenbaar te maken. Het komt de Raad niettemin eigenaardig voor dat Van Paemel de radar uitschakelde om de boomkorre te toppen en nog moeilijker te aanvaarden is dat hij de dieptemeter uitschakelde om zogezegd papier te sparen. En dit allemaal terwijl zijn schip zich op amper drie kwart mijl van de kust bevond.

Een uitspraak tenslotte. Inzake het vergaan van de O.754 «Diana» in augustus van vorig jaar is de Raad van oordeel dat er geen beroepsfouten werden begaan. Sleet en abnormale vermoelissen tijdens het vissen zouden wel eens de oorzaak kunnen zijn.

ZONNEKEIN LOUIS IS NIET MEER

Louis Zonnekein is niet meer. In hem verloor onze visserij een van de meest markante figuren.

Deze week is uit de Oostendse visserij opnieuw een der meest markante figuren van zijn tijd en de Belgische zeevisserij heengegaan.

Zonnekein Louis is te Oostende (H. Hartkliniek) op 20 september in de ouderdom van 73 jaar overleden.

Louis is al zijn leven met de visserij nauw verwant geweest. Het begon al aan zijn 11de jaar in de tijd van vóór de eerste wereldoorlog, toen men bij de werkmensen en bootjessjouwers na de plechtige communie het gareel moesten aantrekken. Het elfjarig Lowietje ging toen mee in zee aan boord van de «Smik» van zijn vader Isidoor Zonnekein, beter gekend als «Dore». Ze woonden toen in De Panne, dat in de eerste wereldoorlog niet bezet werd door de Duitsers. Lowietje kon alzo binst de oorlog voort vissen, maar hun «Smik» werd toch in de grond geboord door de Duitsers op het laatst van jaar 1918.

Na de oorlog bleef Louis varen en werd tussen de twee oorlogen zelfs reder in associatie met Henri Ghys. Ze hadden toen samen twee schepen waaronder de O.241. Het tweede vaartuig liep echter op de rotsen te pletter en ging verloren.

In '40 vluchtte Louis met zijn gezin en nog enkele andere Oostendenaars met de O.241 voor de optrekkende Duitsers naar La Rochelle. Toen ze daar aankwamen werd hun schip afgepakt door... de Duitsers die daar ook waren geland.

Binst de laatste oorlog bleef Louis in Frankrijk op de kust en nadien terug op Nieuwpoort varen en kocht er zelfs verscheidene schepen waaronder de N.64 en de O.117. Na het beëindigen van de oorlog van '40 ging Louis zijn O.241 terug ophalen in La Rochelle. Hij verkocht de N.64 en de O.117 en werd toen partner in verscheidene andere vaartuigen zoals de «Montreal» en de «Manitoba». De Montreal is dan in 1948 naar Argentinië getrokken en daar verloren gegaan, in augustus 1949 vertrekt Louis, die niet rap van een gerucht of met een avontuur verlegen zat, met zijn gezin met de O.241 naar Chili! In die tijd dat de communicatiemiddelen nog zo fijn niet ontwikkeld waren, was dit toch reeds een heel waagstuk en een hele belevenis. Zoals zoon Raf zich deze reis herinnert

was het over de ganse duur slecht weder. Onze Raf was in ieder geval van de 42 dagen, 42 dagen zeeziek. Lissabon werd aangedaan om nog eens de brandstof en de proviand aan te vullen om dan in één trek naar Aruba in Panama te varen. Men moest inderdaad door het Panamakanaal om langs de Stille Oceaan naar Chili te varen. In Chili werd de dagvisserij met de O.241 bedreven en zoon Raf herinnert zich goed dat vader Louis met alles overweg kon en in alles een uitweg wist te vinden. In Chili werd de dagvisserij beoefend en hoofdzakelijk werden er «mooie meiden» gevangen. Ook zoon Raf ving er een mooie meid maar dat was dan aan land. De devaluatie van de Chileense munt speelde Louis nog al wat perten en gezien hij eveneens rond die tijd ziek werd, besloot hij in 1960 naar Oostende terug te keren. Ondertussen waren en zoon en dochter in Chili getrouwd. De zoon kwam met vrouw en kinderen terug mede naar Oostende, maar de dochter verblijft nu nog in Peru. Eens terug in Oostende heeft Louis afgezien van alle verdere activiteit en een kalm leven verder geleid met van tijd tot tijd een pintje en ook wel een spelletje manillen. Louis heeft ook een zoon die nu in Oostende dokloods is na zeer geslaagde studies, na lange tijd kapitein te zijn geweest op de IJslanndvaart en later zelfs reder met de O.224.

Zijn heengaan heeft toch menig-een verrast vooral omdat hij zo goed gekend was in de visserij en zo joviaal in zijn omgang. Hij werd woensdag onder zeer grote belangstelling en toeloop van de visserij begraven.

Melden we nog dat Louis begraven werd dat op dag 48 jaar nadat hij in het huwelijk trad.

Louis, uw bedrijvig en actief leven kan als voorbeeld dienen voor uw familie en de visserijgemeenschap. Gij waart een werker, nam initiatieven, een eerlijk reder en steeds bereid om samen te werken wanneer het maar ging om de visserij.

Aan de familie biedt ons blad zijn innige deelneming aan in de zware rouw welke hen komt te treffen.

Men verzoekt ons het afsterven te melden van

**DE HEER
Lodewijk
ZONNEKEIN**

**Rustend Reder-Schipper
ter visserij te klas
Echtgenoot van Mevrouw
Maria FONTEYNE**

Geboren te Adinkerke op 17 augustus 1902 en overleden te Oostende op 20 september.

De begrafenis heeft plaats gehad op woensdag 24 september.

De vrienden die bij vergetelheid geen rouwbrief mochten ontvangen hebben, gelieve de familie te willen verontschuldigen en dit bericht als dusdanig te willen aanzien.

**Aimé Liebaertstraat 49,
8400 OOSTENDE**
Begrav. VERLINDE
(7740V—1782N)